І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редакції і Адміністрації:
'Svoboda', 81-83 Grand St.,
Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 68. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 10-го КВІТНЯ 1957 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 10, 1957 No. 68. VOL. LXIV.

УРЯД ПРОПОНУЄ ЗМІНИ В ПРОГРАМІ ЗАКОРДОННОЇ ДОПОМОГИ

АЙЗЕНГАВЕР І ДОЛЛЕС ЗА ВСТАНОВЛЕННЯ ОКРЕМОГО ФОНДУ ЕКОНОМІЧНОЇ ДОПОМОГИ НА ПОЗИЧКОВІЙ БАЗІ І ЗА ВІДОКРЕМЛЕННЯ МІЛІТАРНОЇ ПІДТРИМКИ

Вашингтон. — Уряд през. Айзенгавера передав Конґресові новий змінений плян закордонної допомоги, уділюваної в рямцях т. зв. взаємної оборонної програми. Із пропозицією здійснення основних змін у згаданій програмі виступив державний секретар Джан Фостер Доллес, пропонуючи з одного боку встановлення спеціяльного фонду, з якого можна б було на протязі більше років допомогати призним до ЗДА державам на позичковій базі, і з другого боку відокремлення з програми економічної допомоги для закордону мілітарної допомоги і влучення її у мілітарний бюджет ЗДА. Виступив уряд з такими пропозиціями в обличчі намагань Конґресу зменшити видатно економічну допомогу для закордону, а то й скасувати її. Запропоновані Доллесом зміни передбачають створення постійного фонду у висоті 2 більйонів долярів й уділювання з цього фонду позичок на протязі трьох або чотирьох років, при чому найвища сума уділюваних позичок не могла б перевищати 750 мільйонів річно. Мілітарна допомога для закордону мала б бути обмежена тільки для втримування на відповідній висоті збройних сил заприязнених держав і мала б бути влучена до реґулярного бюджету збройних сил ЗДА. Інтенцією запропонованих урядом змін є одержати від Конґресу уповноваження на постійне уділювання мілітарної допомоги і з другого боку зменшити загальну суму закордонної допомоги, в якій витрати на мілітарну підтримку творять велику більшість. Свої пропозиції передав Доллес спеціяльній сенатській комісії, яка займається розглядом програми закордонної допомоги. Не зважаючи на урядові пропозиції щодо змін в програмі цієї допомоги, опозиція Конґресу до встановленого урядом цьогорічного бюджету не зменшується і сенатори та конґресмени намагаються всіма силами добитися редукції допомоги щонайменше на один більйон долярів. Зокрема ставиться неґативно до запропонованого бюджету голова сенатської комісіє для збройних сил сен. Ричард Б. Рассел, який висловлює погляд, що уділена досі З'єдиненими Державами допомога для закордону не збільшила мілітарного потенціялу підтримуваних держав, але зменшила б його. Дуже розчарований Рассел теж й останніми змінами в оборонній системі у Великій Британії, які, на його думку, зменшили воєнну силу вільного світу.

Законопроєкт про оборону громадянських прав натрапляє на труднощі

Вашингтон. — Законопроєкт про оборону громадянських прав натрапляє на труднощі в обох палатах Конґресу. Тепер збільшилися вигляди на те, що Палата Репрезентантів в найближчому місяці точне наради над тим законопроєктом, який пройшов вже через дві комісії тієї палати. Але це ще не дає надії, що той законопроєкт пройде на цій сесії в Конґресі, бо далеко більші труднощі його зустрінуть в Сенаті, де сенатори мають право необмеженої дебати, і сенатори з південних стейтів, які противляться ухваленню цього законопроєкту, скористають ді своїх прав і будуть вести обструкцію, щоб і цього року його не ухвалив Конґрес. Правн. Ком. Сенату вже третій раз не може радити над цим законопроєктом, бо не було потрібної більшости. Та, найдивніше це те, що на комісії були присутні ті сенатори, які противляться ухваленню цього законопроєкту, а не було тих, які його підримують.

ЗДА братимуть участь в 20 міжнародних ярмарках

Вашингтон. — Директор Уряду Міжнародних Ярмарків Геррісон Т. МекКланд повідомляє, що ЗДА цього року братимуть участь в 20 міжнародних ярмарках. І так по раз перший ця країна виставлятиме свої товари на ярмарку в Польщі, який відбудеться від 9-го до 23-го червня ц. р. Цей уряд зорганізовано в 1954 році, і від того часу коло 30,000-000 осіб в чужих країнах відвідали американські павільйони на ярмарках-виставках в 25-ох державах. Цього року ЗДА братимуть участь в ярмарках в Тунісі (Тунісія) від 19 жовтня до 3 листопада; в Касаблянці (Марокко) від 4-9 травня; в Ріо де Жанейро (Бразилія) від 27 жовтня 1957 до 27 січня 1958. Крім того ця країна виставлятиме свої товари на Близькому і Далекому Сході та в 14-ох країнах Европи.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Айзенгавер** кінець тижня перебув на своїй фармі в Ґеттисбурґу, Па. Там і назад їхав він з приписаною поліцією швидкістю, відбувши 84-милеву подорож за дві години і 15 хвилин. Попереднього тижня шофер Президента їхав зі швидкістю 75 миль на годину і проти цього протестували деякі сенатори.

● **Бразилійський літак** загорівся і впав у місцевості Бахе в південній Бразилії. В катастрофі згинуло 35 пасажирів і 5 членів залоги.

● **Крайовий Уряд** Опіки над Парками в Ню Йорку повідомляє, що славна Статуя Стободи під Ню Йорком буде освітлюватися цілу ніч. Досі в руці цієї статуї горів тільки смолоскип, а решта статуї від півночі до ранку була неосвітлена.

● **Популяційне Бюро** повідомляє, що в 1960 р. число учнів в публічних школах збільшиться на 10%, бо почнуть ходити до школи діти, які народились в 1954 році, коли число народжених перевищило 4,000,000. В 1968 р. у середніх школах бракуватиме місць для 40 відсотків учнів.

● **Впродовж тижня** у стейтах Великої Рівнини і в Скелястих горах — в Колорадо, Кензо, Небраска, Оклагома, Ню Мексіко і Тексас бушувала вже третій раз цього року сильна сніговія, яка вкрила деякі місцевості верствою снігу 17 цалів завгрубшки. В деяких районах постала небезпека повені.

● **Опера Метрополітен** в останньому тижні цього сезону, в Великодню П'ятницю 19 квітня даватиме Ваґнерову оперу „Парсіваль". В цьому сезоні відіграють ще такі опери: „Кармен", „Кавалерія Рустікана", „Паяццо", „Дон Карльо", „Травіятта", „Джіоконда" і „Тоска".

● **Біля Індіен Спрінґс**, Невада, знайдено дослідний літак, який пропав був кілька днів тому. Причину катастрофи не з'ясовано. Пілот загинув. Конструкція цього літака належала до державних таємниць, і тому влада закликала населення негайно повідомити поліцію про його знайдення.

● **Член німецького Чину** Єзуїтів о. Йоганнес Леппіх виголосив проповідь в одній із церков Ню Йорку, де його слухало 1,500 осіб. В Німеччині він проповідував на вулицях міст, де його слухало деколи по 50,000 осіб. Між слухачами був і генеральний німецький консул в Ню Йорку д-р Адольф Райффершайдт.

Палата Репрезентантів вже зменшила бюджет на 1 більйон

Вашингтон. — Палата Репрезентантів, або її Комісія Видатків, вже зменшили запропонований президентом Айзенгавером бюджет на грохи більше як один більйон долярів. Палата досі прийняла п'ять бюджетових законопроєктів, а її Комісія Видатків два. Якщо Палата буде зменшувати урядові видатки, сенат не буде противитися тим редукція, то цілий бюджет, запроєктований в сумі 71,800,000 долярів, може бути зменшений на понад 4 більйони долярів. Палата має ще ухвалити найбільшу позицію в бюджеті—видатки на оборону країни, запропоновані в сумі 38 більйонів долярів, видатки на допомогу закордонові, на рільництво і на державний департамент. Сенатська Комісія Видатків, а пізніше повний Сенат, можуть збільшити видатки на окремі пункти в бюджеті, які зменшила Палата Репрезентантів. Але окрема конференція з членів обох Палат мусить узгіднити різниці, прийняті обома Палатами.

МекКарті внесе законопроєкт про допущення 75,000 мадярських втікачів

Вашингтон. — Сенатор Джозеф Р. МекКарті заявив, що приготовляє законопроєкт про допущення до цієї країни ще 75.000 мадярських втікачів. Він сказав, що „закінчення переселенчої програми для мадярських втікачів знищить останню надію в народів за залізною заслоною в те, що вони можуть бачити в ЗДА твердиню волі". Заява сенатора МекКарті зроблена після того, як американська амсада в Відні, Австрія, повідомила, що зближається кінець переселювання мадярських втікачів. Сенатор МекКарті вже в найближчих днях внесе свій законопроєкт і проситиме, щоб над ним негайно почалися переслухання в комісіях обох палат Конґресу. Так само Роберт С. МекКоллум, який керує переселенчою акцією в державному департаменті, заявив, що він рекомендує Білому Домові, щоб на три місяці продовжити переселенчу акцію для мадярських втікачів. Білий Дім мав би вирішити, скільки мадярських втікачів мали б бути допущені до ЗДА.

Не буде обмеження поштової служби

Вашингтон. — Провідні республіканські члени Комісії Видатків в Палаті Репрезентантів заявляють, що немає найменшого сумніву в тому, що Конґрес ухвалить видатки на департамент пошти в сумі, якої домагається генеральний поштмайстер Артур Соммерфілд, і тому не буде обмеження поштової служби, яке заповів Соммерфілд від суботи 13-го квітня. Соммерфілд домагався на свій демартамент суми 47-ох мільйонів долярів ще до кінця червня цього року, бо в противному випадку він мусітиме вже від 13 квітня припинити працю поштових урядів в суботи та обмежити працю цих урядів в інших днях. Підкомісія признала на департамент пошти тільки 17 мільйонів долярів, але є повна надія, що повні палати Конґресу ухвалять бажану суму, і не буде обмеження в поштовій службі, про яке говорив Соммерфілд.

Голл заявляє, що він не просив допомоги від Бека під час виборів

Вашингтон. — Адвокат голови Братства Шоферів Дейва Бека, Артур Кондон заявив на телевізійній програмі „Колумбія Бродкестінґ Систем", що колишній голова Республіканського Крайового Комітету Лінард В. Голл під час виборчої кампанії в 1956 році просив підтримки від Бека для кандидатів Републіканської партії і для Айзенгавера. Голл негайно заявив, що „це не було так, як про це говорить Кондон". Секретар праці Джеймс П. Мічелл повторив свою давнішу заяву, що Бек підтримував кандидатуру Айзенгавера під час виборів в 1952 і 1956 роках, але Бек робив це із власної спонуки, бо його ніхто про це не просив. Кондон твердив, що бачився з Голлом 1-го жовтня 1956 року, і що Голл просив його тоді про підтримку Беком кандидатури Айзенгавера. Але Голл заявляє, що розмовляв із Кондоном тільки в справі продукції товарових авт. Кондон сказав, що заява Мічелла є нелогічна, бо кожний кандидат хотів мати підтримку такої організації, як Міжнародне Братство Шоферів.

Іден лікується в бостонському шпиталі

Бостон, Массачусетс. — Колишній англійський прем'єр сер Антоні Іден прибув до ЗДА, щоб тут лікуватися від недуги кишок, яка йому докучає вже чотири роки. З ним прилетіла до Бостону і його дружина. Сер Іден заявив через англійського генерального консула, Роберта Маретта, що, летячи з Нової Зеляндії, мав „добру подорож", а до Бабтистського шпиталю в Бостоні йде тому, щоб ті лікарі, які його там оперували в 1953 році, ствердили стан його здоров'я. Під час прибуття до Бостону Іден не відчував жадних болів, але пані Іден ствердила, що час від часу її чоловік має біль в кишках і почувається дуже втомлений. Пані Іден заявила, що треба буде кількох днів, щоб ствердити дійсний стан здоров'я її чоловіка. Крім болів в кишках колишній англійський прем'єр відчуває біль коло печінки, бо в операції в 1953 році йому зоперували жовчевий міхурець і вставили між жовчю і кишками пластичну рурочку.

250,000 демонстрантів підтримують президента Батісту

Гавана, Кубинська Республіка. — В столиці Гавани відбулася велика маніфестація, в якій взяли участь представники робітництва, торгівлі, промислу, політичних партій та урядовців, які несли транспаренти про підтримку кубинського президента Батісти. З урядових кол подають, що число демонстрантів виносило 250.000 осіб, інші джерела твердять, що воно було дещо менше. На одному транспаренті був такий напис: „За Батісту в минулому, тепер і назавжди!" Демонстрація відбувалася під знаком миру, і на знак цього випущено в повітря багато голубів. Поліція обсадила дахи сусідніх домів довкола палацу президента, де відбувалася маніфестація, щоб охороняти учасників маніфестації. З повстанських кол появились були летючки, в яких писалося, що буде клопіт, коли появиться на балконі палацу, Батіста, але не було жадного акту насилля, хоч Батіста промовляв до юрби маніфестантів із свого балькону.

НАРАДИ КОМАНДУВАЧІВ НАТО У ВАШИНҐТОНІ

У Вашингтоні відбувається конференція військової комісії Північно-Атлянтійського Пакту, в якій беруть участь командувачі збройних сил держав НАТО. На фото: британський маршал Діксон (ліворуч) розмовляє з головою комісії голляндським генералом Гасселманом.

В Будапешті засуджено троє революціонерів на смерть

Будапешт. — Троє молодих мадярських борців за волю, в тому числі 19-річну студентку медицини Ільону Тот, засуджено на смерть в першому показному публічному судовому процесі проти повстанців з жовтня-листопада м. р. В одноособовому трибуналі засідала жінка-суддя Матильда Тот (хоч одного імени з засудженою, проте ніяка її своячка). Студентку Тот засуджено на смерть за вбивство у шпиталі раненого тайного поліціянта. Змовники лякалися, що він, вийшовши зі шпиталя, зрадить факт друкування в шпиталі революційної протикомуністичної літератури. Два юнаки, засуджені також на смерть, признавшися разом із Ільною Тот до активної участи в збройному повстанні. Всі троє відкликались до ласки комуномадярського президента, який може замінити їм кару смерти на довготермінову в'язницю. Крім цих трьох, перед судом стояли ще сім інших підсудних, всі протикомуністичні борці. Їх засуджено на кари від трьох місяців до вісьмох років в'язниці.

Голляндія прийняла спокійно погрози Москви

Гаага. — Всі без вийнятку голляндські часописи спокійно, хоч з обуренням прийняли погрози Москви під адресою Голляндії, проголошені голляндською мовою з московської радіовисильні в минулий четвер. У тій нечуваній в міжнародних відносинах погрозі говорилось буквально, що „одна воднева бомба, скинена у відплату на летовище в Сестерберґ, де стоять американські бомбардувальники, вимаже з лиця землі Амстердам, Гаагу, Утрехт, Амерсфоорт і весь обшир між тими містами." Віце-адмірал Моорман, морський міністер, заявив у пресовому інтерві, що тактика шантажу і погроз, що її прийняла Москва у відношенні до членів НАТО, вказує на нервозність совєтського уряду і на правильність політики держав НАТО. Весь голляндський політичний світ не легковажить совєтських погроз, якими Москва хоче відстрашити окремих членів НАТО від того, щоб вони не дозволяли З'єдиненим Державам на летунські бази на їх території, — однак він вбачає свою забезпеку таки в союзі з іншими державами вільного світу, а не в пацифізмі і „невтральності", яка все одно не забезпечила б ті країни від руїни і совєтського наїзду на випадок вибуху третьої світової війни. Соціялістичний часопис Голляндії пригадує, що НАТО має суто-оборонний характер і що „Москва знає це".

В Індонезії прийшов новий уряд

Якарта. — В минулий понеділок 8-го ц. м. складено в Індонезії новий уряд, який має за міністрів — позапарляментарних „експертів". Після затяжної кризи сформуванням нового уряду зайнявся сам президент Сукарно. Новим прем'єром призначений міністер державного плянування і фінансів Дюанда (без першого імени, як це часто буває в індонезійців). Офіційних комуністів нема в новому уряді, але є три їхні поплентачі, на яких вони погодились, як на фактичних своїх мужів довір'я. Колишній прем'єр і голова великої і дуже впливової партії мохаммеданців Мохаммед Натсір відразу гостро скритикував склад і цілу концепцію нового уряду. Водночасе з комунікатом про новий уряд, проголошено програму з 5ох точок, між якими є також заповідь щодо покликання до життя „Державної Ради", в якій мають бути репрезентовані всі партії, отже також комуністи. Цей проєкт зустрічає палку опозицію в індонезькому політичному світі. Новий уряд заповідає переговори з Голляндією щодо передачі Індонезії Західньої Нової Ґвінеї, все ще під голляндською адміністрацією.

ЗДА допоможуть Савді Арабії поставити армію і фльоту

Вашингтон. — Листом заступника державного секретаря Роберта Мурфі до савді-арабського амбасадора у Вашингтоні Шейха Абдуллаха аль-Хаялла сформулювано офіційно договір, заключений у висліді десятимісячних переговорів та фактично завершених під час перебування у Вашингтоні савді-арабського короля Савда в першому тижні лютого ц. р. за тим договором Савді Арабія передає Америці на дальших п'ять років летунську базу в Джарані, віддалену в повітряній лінії тільки на 1.000 миль від совєтського нафтового басейну Баку на Кавказі. ЗДА переводитиме вишкіл невеличкої савді-арабської морської фльоти, вишколюватиме савді-арабське летунство та невеличку суходільну армію й поширить савді-арабську цивільну авіяцію. Америка не постачатиме Савді Арабії зброю титулом фінансової допомоги, бо Савді Арабія належить до заможних держави з уваги на свої нафтові поля, але поширить теперішний порт в Аммані.

ПАРИЖ З ЕНТУЗІЯЗМОМ ПРИВІТАВ ЄЛИСАВЕТУ II

АНГЛІЙСЬКА КОРОЛЕВА ПРИБУЛА ДО ФРАНЦІЇ ІЗ 4-ДЕННОЮ ОФІЦІЙНОЮ ВІЗИТОЮ

Париж. — Багатотисячні юрби народу стояли вздовж 8-милевого шляху, що веде від летовища Орлі під Парижем до Елізейського палацу, в якому замешкала англійська королева Єлисавета II, яка в понеділок 8-го ц. м. прибула до столиці Франції з офіційною 4денною візитою. На летовищі привітав королеву французький президент Рене Коті. У товаристві королеви знаходився її чоловік; князь Филип Единбурзький. Хоч віяв холодний вітер, проте сяло сонце і королева Англії їхала з президентом Франції в одвертому авті. Поліційну охорону на мотоциклях заступила кінна Республіканська Ґвардія з вилискуючими у сонці шаблями в руках. Париж святочно удекорований під час перебування в ньому Єлисавети. Міські водограї, пам'ятники і будинки прикрашені англійськими і французькими прапорами, що їх нараховують на пів мільйона. В першому дні свого перебування, королева склала вінок на могилі Невідомого Вояка під тріюмфальною Аркою, була на обіді, що його в її честь видав президент Коті та вечором відвідала оперний театр. За кожною своєю появою на вулиці, Єлисавета зустрічала маси народу, які вітали її радісними окликами. За твердженням англійців з оточення королеви, вона рідко коли зустрічала таке сердечне й голосне прийняття навіть в самій Англії. Міжнародно-політичне значення цих відвідин підкреслили президент Коті і королева Єлисавета у своїх заздалегідь приготованих і відчитаних тостах під час обіду. Єлисавета підкреслила тісний зв'язок Англії і Франції та тривкість „сердечного союзу" — „антант кордіяль" що його мовляв, скріпили, а не послабили колишні англійсько - французькі спори і війни. Вона заповіла скріплення англійсько-французької співпраці в майбутньому. В тому самому тоні промовляв президент Коті. Французькі часописи пишуть при цій нагоді про тісну приналежність Англії до континентальної Европи і про те, що давно минулись часи, коли Англія вела політику „блискучого відокремлення", схована за Каналом. Коли нині океани перестали бути геополітичними кордонами, то, очевидно, Канал втратив усяке стратегічне й господарсько - політичне значення. При цій нагоді пригадують що останньою англійською королевою, яка відвідала Париж, була Вікторія у 1855 році. У 1938 році відвідав був Францію батько Єлисавети, король Юрій VI.

В Пакістані арештовано частину банди, що вбила 3-х американців

Карачі. — На території Пакістану поліція арештувала частину тої банди, яка в Ірані вбила в дні 24 березня ц. р. троє американців і двох іранців, напавши з засідки на два авта, якими вони їхали. Між арештованими бандитами має бути також брат Даджаха, голови банди гірських опришків. Деякі члени банди ранені, — між переловленими є також жінки. Ця частина банди перейшла ірансько-пакістанський кордон, втікаючи перед іранською погонею, та старалась продістатись до Ґвадура, вільного порту над Арабським морем. Бандитів оточено й арештовано в горах Мекрану, коли вони намагалися грабувати прикордонні села, в пошукуванні за харчами і водою. Вбитими американцями були Брюстер Вилсон та подружжя Кевін М. Керрол. На шляху, яким гналась за бандитами погоня, знайдено вбиту одну з жінок ватажка бандитів Даджага: вона була вагітна й тому стала тягарем для банди, яка втікала гірськими перелазами. Мабуть з такої самої причини бандити вбили були під час своєї втечі Аніту Керрол, яку спершу забрали були живою, коли вбили її чоловіка.

Чеські комуністи стверджують „контрреволюційні" настрої серед молоді

Прага. — Різні комуно-чеські часописи, загальні щоденники та органи молодняцьких організацій, одностайно нарікають на брак комуністичної „дисципліни" та вірности „марксо-ленінським заповітам", а то й на нахил до „буржуазних форм розваги" чи навіть „контрреволюційні настрої" серед молодого чеського покоління, що його вже 12 років „виховує" комуністична система. Проф. М. Фабіян з Карлового університету у Празі пояснює собі ці настрої молоді її незнанням дійсних відносин на Заході, щодо яких, мовляв, чеська молодь робить собі „різні ілюзії". Це, мовляв, невдячність молоді за „добродійства комуністичного режиму". Олена Хрустова з Агрономічного інституту пояснює брак захоплення молоді марксо-ленінськими науками — фактом, що Маркс і Ленін не могли брати під увагу нинішніх відносин і зміненого способу думання молоді. Зрештою — всі комуністичні „виховники" доходять до висновку, що треба приймати до високих шкіл більше дітей з робітничо-селянської верстви та „виймати молодь з-під впливу неохочих режимові батьків".

У СВІТІ

● **Декан Правничого Факультету в Альжирі**, француз Жак Пейреґа, бачив напримінці січня на вулиці Альжиру, як французький парашутист під'їхав автом до молодого альжирця в національному арабському одязі, збив його з ніг і застрелив двома пострілами, а коли прохожі обурились, вскочив до авта і втік. Жак Пейреґа два місяці вагався, чи оприлюднити цей факт, але тепер описав його в листі до французького міністра оборони. Публічна опінія у Франції стривожена актами самосуду і жорстокости французьких вояків в Альжирі.

● **У Вроцлаві** (Бресляв), в колишньому німецькому Шлезьку відбувається судова розправа проти якогось Сергія Бобка, якого обвинувачують в тому, що за гітлерівських часів він убив власними руками 200 жидів. Один із свідків зізнавав, як то Бобко продавав пограбовані у жидів перстені.

● **Французькі газети** кепкують з деяких подробиць прийняття в Парижі королеви Єлисавети і її чоловіка князя Филипа. Цьому останньому — пишуть газети — приготовлено в Елізейському палаці велетенське ліжко, але в лазниці встановлено ванну довжиною лише 4 стопи. Князь Филип має висоту 6 стіп і 2 цалі.

● **На Кипрі** англійський губернатор скасував кару смерти за посідання стрільної зброї, дозволив населенню користуватись роверами і звільнив з-під домашнього арешту урядуючого голову Греко - Православної Церкви, єпископа Нікоса Крандіотіса. Кару смерти затримано тільки за стріляння та кидання бомби. Губернатор Гардінґ хоче створити примирливішу атмосферу для нових англійсько-кипрських переговорів.

● **Понад півтора мільйона** портових робітників Англії вернулись до праці, погодившись працювати в часі, коли спеціяльно покликаний урядом судовий трибунал переводитиме переслухання в справі можливостей мирного полагодження конфлікту між юніями портових вантажників та докових робітників і корабельними компаніями та іншими працедавцями.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЕКЗОТИКА Й ПОЛІТИКА

Віце-президент Ричард Нікcон відвідав від 28 лютого до 21 березня такі африканські країни: Марокко, Ґану, Ліберію, Уґанду, Етіопію, Судан, Лібію і Тунісію, а з европейських — Італію. Наявним доказом, що то значить правильна людина на правильному місці, є оприлюднений в останню неділю його звіт про відбуту подорож із конкретними висновками й рекомендаціями.

У своєму звідомленні Нікcон подає найширшу характеристику країн, що їх відвідав, і то не кожної зокрема, а в континентальному, загально-африканському маштабі у сполуці з найбільшою сучасною міжнародною проблемою боротьби двох світів за володіння над душами. І його рекомендації виходять із найширших засновків взаємного розуміння двох континентів та їхніх зв'язків тепер і в далекій майбутності. Ось, напр., така надзвичайно переконлива заввага Нікcона: До цього часу, мовляв, все ще покутує передавнений погляд, що африканський континент — це екзотика, яка добре годиться для піонерських подорожників, ловців екзотичних звірів і для фільмових операторів; але ця екзотика, на думку Нікcона, минулася, відсталі африканські народи стомилевими кроками йдуть вперед шляхом політичного дозрівання й культурного розвитку, а весь африканський континент грає у світовій політиці щораз більшу ролю.

І Нікcон вказує на те, що в'яже всі африканські народи: їхня амбіція бути державними, незалежними й рівними в сім'ї народів світу, їхня чулість на пункті цієї незалежности і рівности, їхнє бажання зберегти за всяку ціну і проти всіх ворогів свою незалежність та їхнє бажання піднести життьовий рівень і культурний ступінь своїх земляків. Водночас Нікcон вказує на величезні потенціяльні можливості, які криються в природних скарбах тих країн, але й не менше потенціяльне значення африканського континенту для майбутнього розвитку міжконтинентальних взаємин нашого глобу. І тому він кладе головний натиск на світ духа: взаємного розуміння і зрозуміння, поширювання ідей, відповідного репрезентування Америки і всього вільного світу в країнах Африки, мудру і доброзичливу допомогу тим країнам в їхніх власних стараннях щодо економічного й культурного піднесення. Читач Нікcонового звіту не може позбутись враження, що Нікcон свідомо говорить про фінансову поміч з американської державної каси відносно мало. Підкреслюючи потребу допомогти африканським країнам будувати шляхи, поліпшувати сільське господарство, експлоатувати земні скарби й реалізувати різні промислові проєкти, він звертає увагу на конечність, щоб африканським континентом зацікавився приватний американський капітал і ввійшов для цього в контакт з тамошніми урядами та підприємствами. Зате від себе, під адресою уряду, кількакратно згадує про конечність численнішого дипломатичного та консулярного представництва і про кращу інформаційну службу, яка прищепила б африканським народам правдиве знання правдивої Америки.

Тут Нікcон звертає увагу на метушливість московського комунізму, який запаморочує африканські народи своєю пропаґандою, обрахованою на очорнювання Америки та всього вільного світу і на представлювання Совєтів, як єдиного приятеля визвольницьких рухів у вчорашніх колоніяльних країнах. За спостереженням Нікcона, Москва дивиться тепер на Африку так, як дивилась на Китай тому 25 років. Цим своїм твердженням Нікcон підсуває питання: яка це була б катастрофа для вільного світу, якби Москві вдалося запрягти до свого великодержавницького воза африканський континент так само, як вона запрягла Китай, насадивши в Африці комунізм, дарма що не жовтого, а чорного кольору.

До конструктивних стверджень і рекомендацій Нікcона належить признання вільному робітничо-професійному рухові в північноафриканських країнах та бажання успіхів дальшим зусиллям вільних юній защепитись на африканському терені, навчивши тамошніх робітників, як вони мають організуватись і боронити своїх інтересів. Він підкреслює водночас повну безінтересовність З'єдинених Держав в їхній допоміжній акції, з погляду будь-якого вузькодержавного інтересу Америки.

Звідомлення Нікcона знайшло негайний найприхильніший відгук у поважній американській пресі. Якщо воно знайде й практичні наслідки в цілому ряді справ, конкретно рекомендованих Нікcоном, то його подорож стане дійсно межовим стовпом в американсько-африканських взаєминах, закінчивши період, коли Америка дивилась на Африку як на екзотику.

ЧОТИРИДЕННИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ

Голова Об'єднаних Автомобільних Робітників та один із містоголов Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій Волтер П. Рутер поважно заговорив про те, що його могутня професійна організація вже найближчого року домагатиметься коротшого тижня праці. Над цією проблемою радить тепер Конвенція Об'єднаних Автомобільних Робітників в Атлантик Сіті в Ню Джерзі, не вирішуючи зовсім деталів свого домагання, бо цьому питанню присвячена буде окрема конвенція в січні 1958 року.

Зменшити теперішній 40-годинний тиждень праці можна б двома способами: 1. Зменшити число годин в кожному дні. 2. Зменшити число днів праці і працювати тільки впродовж чотирьох днів, а під час трьох днів в тижні відпочивати. Рутер заявив на пресовій конференції і в своєму зверненні на конвенції своєї спілки, що більшість членів його організації є за тим, щоб зменшити число годин праці в тижні тим способом, щоб зменшилося число днів праці.

32-годинний тиждень праці! Кожного тижня аж три дні вільні від праці! Це значить, що триденних кінців тижня в одному році було б аж 52, а не два чи три, як це досі бувало, коли припадало якесь свято на п'ятницю або понеділок. Як робітництво доб'ється того успіху, що кожного тижня буде триденний „вікенд", тоді і зменшиться число автових катастроф під час довших вільних від праці кінців тижня, бо ж вони зовсім збуденніють.

Та Рутер заявив, що впарі з домаганням зменшити число днів праці в тижні робітництво спілки Об'єднані Автомобільні Робітники жадатимуть від підприємців і збільшення заробітної платні. Він твердить:

„Ми можемо одночасно мати і коротший тиждень праці і вищий життєвий стандарт, коли будемо інтелігентно і відповідально використовувати природні багатства країни, автоматизацію (механізацію) продукції, коли запряжемо атомову й водневу енергії для мирної продукції, та коли використаємо і використовуватимемо всі найновіші здобутки технології, які вже маємо, або які матимемо".

Провідник автомобільних робітників свідомий того, що працедавці будуть противитися домаганню робітничих організацій та будуть заявляти, що здійснення робітничих домагань приведе до господарської кризи. Так заявляли працедавці тоді, коли робітництво домагалося зменшити число годин денної праці, яке колись становило 16, 14, 12 і 10 годин. Та хоч число годин праці в одному дні і в тижні зменшувалося, і дійшло до 8 годин денно і 40 годин тижнево, то внаслідок цього не було економічної катастрофи. Не буде її і тоді, коли робітники працюватимуть впродовж тижня тільки 32 години.

Знаходить Волтер Рутер і арґументи на те, що оправдане домагання спілки Об'єднані Автомобільні Робітники про збільшення платень, які стоять на найнижчому рівні в порівнянні з іншими провідними промислами.

І так пересічний заробіток автомобільного робітника в грудні 1956 року становив 2.34 доляра за годину праці. Але в тому самому часі сталеварі заробляли пересічно по 2.52 дол. за годину, нафтові робітники по 2.48 дол., друкарські — 2.40 дол., будувельні — 2.78 дол., а вуглекопи по 2.92 дол. за годину праці.

На думку робітничого провідника уряд не має причин боятися збільшення робітничих заробітків, бо ж наші економісти домагаються більшого руху у внутрішній торгівлі, а до цього потрібно, щоб найширші маси мали більше грошей.

Ми згадували вище, що механізація праці дозволяє зменшити число робітних рук і при тому збільшити продукцію. Цього факту не заперечують і працедавці. Але вони бояться, що і автоматизація праці і використання атомової й водневої енергії будуть застосовані вповні аж пізніше, а робітничі організації вже тепер починають домагатися зменшення числа днів праці, хоч ту працю ще виконують і численні людські руки, а не тільки машини, якими керує людина.

— Якщо механізація праці є арґументом для робітників при домаганні збільшувати платню, то я зовсім не буду видавати грошей на нові роди машин, щоб пізніше ще й збільшувати заробітки працівникам, — так зможе думати працедавець.

Та робітництво має деяку підтримку в провідників обох партій, які під час виборів, а також і тепер, не виключають можливости чотириденного тижня праці. І так віце-президент Ричард Нікcон заявив, що вже в „недалекому майбутньому передбачає чотириденний тиждень праці".

Надходить друга промислова революція — автоматизація продукції. Співробітник щоденника „Ню Йорк Таймс" А. Г. Рескін пише, що якщо і працедавці і робітники будуть мудро її зустрічати і на першому місці матимуть на оці добро обох партнерів, то перехід до повної механізації продукції матиме ще кращий вплив на розвиток економіки країни, ніж це було під час першої промислової революції більш як 100 років тому, коли введено до фабрик машини.

ПІСНЯ

Синява ночей
Родить дні погожі,
Цвіт твоїх очей
Із моїми схожий...

Голуба прозорість
Над степами висне,
Ти ясна, як зорі,
Ти уся, як пісня.

Журавлина туга
У високім небі,
Не знайду я друга
Кращого від тебе.

Подивись: до клена
Нахилилась вишня...
Посміхнись до мене,
Скажи слово втішне.

МАРІЯ ФОМУЛЯЄВА

ХРУЩОВ ЗМІНЮЄ ВИВІСКИ

Чи не найбільшою подією останнього місяця в Совєтському Союзі був тригодинний виступ Нікіти Хрущова в ЦК КПСС з проєктом докорінної реорганізації управління промисловости. Виступові першого секретаря компартії світова преса присвятила багато уваги, а деякі поважні часописи навіть признали, що новим проєктом Москва таки рішилась поширити права національних республік, бодай у справах управління промисловістю.

Чи так воно насправді?

Щоб на це питання відповісти, треба пригадати, як самі большевики трактують стан своєї промисловости. Вона, признаються большевики, надміру переобтяжена керівним бюрократичним апаратом (лише за останні три роки — заявив Хрущов — звільнено й перекинуто на виробництво 900 тисяч осіб „непродуктивного персоналу"). Численні міністерства, що мають керувати промисловістю, часто виконують паралельні функції, одне одному перешкоджаючи (Хрущов наводить характеристичний приклад: на Кузбаській вулиці м. Свердловська 6 мешканевих домів будують організації аж 7 різних міністерств!) У системі постачання фабрикам сирівців панує „нерозбериха" і жорстока конкуренція між окремими постачальницькими організаціями, до яких часто-густо підшиваються приватники (на самій лише Харківщині — каже Хрущов — існує 74 взаємно конкуруючі контори і аґенції різних міністерств, завданням яких є „організувати" сирівці і збувати продукцію своїх фабрик). Але найбільша болячка совєтської промисловости — доведена докраю централізація в її керівництві і в підготові технічних та наукових кадрів (За словами Хрущова виходить, що в 1956 р. в СССР з 496 науково-дослідних інститутів, що працювали в галузі промисловости, аж 40% було зосереджено в самій лише Москві та Московській області, і також у Москві та Ленінграді сконцентровано було понад $^3/_4$ всіх працівників промислових науково-дослідних інститутів).

Хрущов з місця застерігається: „Питання ґрунтовної перебудови керівництва промисловістю постає зараз не тому, що у нас виявились якісь недотягнення („неполадки") в справі виконання плянів, — промисловість Совєтського Союзу впевнено йшла й іде вперед". Але ж на те він і Нікіта Хрущов, щоб таке казати. Бо ж саме недовиконування, і то хронічне, виробничих плянів промисловістю, про яке щодня пишуть совєтські газети, і стояло в центрі уваги останнього пленуму ЦК КПСС, саме недовиконування цих плянів і змусило пленум визнати нереальність усієї програми шостої п'ятирічки, а тепер змушує Москву цю програму переробляти та зменшувати.

Черговий експеримент, що його підготовляє Хрущов, коштуватиме державі величезних витрат і зусиль, напевно зруйнує такий-сякий добробут сотень тисяч родин совєтських службовців і кінець-кінцем, навіть при зовсім успішному його переведенні, має ціллю лише відновити структуру управління совєтською промисловістю, яку вона мала на своїх вихідних позиціях — на початку 20-х років.

Що ж пропонує в своєму проєкті Хрущов?

Він пропонує зовсім скасувати всі промислові та будівельні міністерства, передати загальносоюзні підприємства у відання окремих республік і створити в „економічних адміністративних районах" т. зв. ради народного господарства („совнархози"), що підлягали б центральному „совнархозові" даної республіки, який в свою чергу був би підпорядкований урядові цієї республіки, а через нього — Москві.

Проте, каже Хрущов, „совнархози" треба створювати лише там, де промисел у достатній мірі розвинений. В Українській республіці, за його проєктом, мало б бути декілька „совнархозів" з одним центральним, при чому, наприклад, Львівському „совнархозові", згідно з засадою економічної доцільности, мали б підлягати підприємства Дрогобицької, Станиславівської, Закарпатської, Волинської, Рівенської, Тернопільської та Чернівецької областей. У деяких союзних республіках пропонує Хрущов створити лише один „совнархоз". У зв'язку з такою переорганізацією управління зростає роля всесоюзного „Держпляну" та республіканських „держплянів" (особливо українського) — установ, що мають плянувати і координувати роботу „совнархозів", хоч безпосередньо керувати діяльністю „совнархозів" повинні, як і давніше, ради міністрів окремих республік на чолі з всесоюзною радою міністрів у Москві.

Реорганізація управління промисловістю, запевняє перший секретар компартії, „поширить права окремих республік" і матиме величезний вплив на розвиток їх економіки, в тому розумінні, що кожна республіка спеціялізуватиметься в певних галузях промислу, які найбільше відповідають її географічним, економічним та національним особливостям. Азербайджан, скажімо, спеціялізуватиметься в нафтовому промислі, Узбекістан — в галузях промислу, зв'язаних з обробкою бавовни, Україна — „в різних галузях". Все це, звичайно при умові, що пріоритет у всесоюзному маштабі залишиться за важким промислом, який „дозволяє високо тримати оборону СССР".

Одначе, після такої реорганізації, тобто після „поширення прав" окремих республік, — перестерігає Хрущов, — „можуть проявлятися тенденції до автаркії, намагання будувати замкнене господарство, можуть проявлятися спроби, скеровані на шкоду розвитку промисловости загальносоюзного значення". В боротьбі з такими тенденціями Хрущов рекомендує, крім засобів „політичного характеру", повністю використовувати всі засоби, що їх дає система центрального плянування і централізованих фінансів.

Отак, мовляв Нікіта Хрущов, зреалізуємо ми сталінський принцип демократичного централізму при всебічному розвитку творчої ініціятиви місцевих органів. Реорганізацію управління промисловістю, викликану міркуваннями ще глибшої і досконалішої експлюатації поневолених країн, Хрущов пояснює вимогами „ленінської національної політики", здійснення яких, мовляв, відповідає „кращим національним традиціям та національним особливостям кожної республіки".

„Совнархоз" — річ у Совєтському Союзі не нова. Не Хрущов їх видумав, а створено їх ще у 1917 році на основі декрету, підписаного Леніним і Сталіним. В 1918 році Ленін писав: „Нема сумніву, що чим більше осягів матиме жовтнева революція, тим більшою ставатиме роля совнархозів, які лише одні з усіх державних установ забезпечать собі тривке місце". З переходом до воєнного комунізму, НЕП'у та індустріялізації зазнавала ця установа різного роду трансформацій, а в 1932 році була зовсім зліквідована, як непотрібна „на нищому етапі побудови соціялізму", і на її місце створено ряд міністерств, чи як тоді вони звалися „наркоматів". Зліквідовано „совнархози", не зважаючи на те, що Ленін визначив їм „тривке місце". Ленінові учні знехтували були цей заповіт свого вождя, а тепер його пригадали і витягнули на світ Божий. І тепер Хрущов заявляє: „Відомо, якого величезного значення надавав Володимир Ілліч совєтам народного господарства..."

Якийсь письменник-гуморист писав, що структура всього совєтського апарату, як у краплі води, відбивається в першій-ліпшій установі глухого районового центру. Там вічно переносять бюрка з одної кімнати до другої і змінюють вивіски на дверях відділів, бо вічно змінюються керівники, а кожний з них діяльність свою починає з „реформ". Отож і Хрущов заходився змінювати вивіски. Але нічого спільного не має це з „поширенням прав" республік.

В. С-ко

Іван Кедрин

БІЙ ЗА СОБОРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ДУХА

З приводу книжки М. Шлемкевича „ГАЛИЧАНСТВО"

Колись Костомаров писав про „Дві руські народності", маючи на увазі розмежування характеристичних рис москалів і українців. Потім чимало галичан і наддніпрянців писали речі, які, зібрані в одному творі, могли б становити теорію про „Дві українські нації". Це речі — навіяні духом взаємного непорозуміння, незнання, обласного і релігійного партикуляризму та ґеттоїзму. До шпилю дійшла була ця „будуюча" література в роках 1919-25, особливо була вона плекана на еміграції в рр. 1920-23, а крутилась вона була головно довкола двох осей: Ситківська умова УГА, як здогадного доказу галицького політичного москвофільства, і Варшавського договору УНР, як здогадного доказу наддніпрянського польонофільства. Епітети „зрадник" і „зрада" були найчастішими „арґументами" у тодішній „конструктивній полеміці". Чорною сторінкою в історії галицько-наддніпрянських взаємин були роки перебування Диктатури д-ра Е. Петрушевича у Кам'янці й у Відні та уряду УНР в Тарнові. Тіні отих давніх гріхів потяглись понерез окупацію на рідних землях між двома світовими війнами і почерез другу світову війну знову на еміграцію і все ще й тепер тут і там страшать людей, не позбавлених доброї волі, почуття критицизму й політичного реалізму.

Анахронічні галицько-наддніпрянські чертя, які спорадично відзиваються скреґітливими тонами завдяки маленьким людям, які навіть в Ню Йорку, Шикаго, Филаделфії чи Дітройті не всилі під кінець 50-х рр. нашого століття визбутись категорій, якими думали 30 років тому в своїх селах і містечках на поділеній кордонами Україні, спонукують публіцистику все ще цікавитись різницями у психіці галичан і наддніпрянців. Правда, і буковинці та карпато-українці — це теж „окремі нації", бо вони мають чимало тільки їм одним прикметних рис. Але вони грають в українській оркестрі тільки на другорядних інструментах і не впливають на какофонію, що її плекають „концертмайстри" — галичани й наддніпрянці. Нема ніякого сумніву, що джерелом тієї какофонії є розбіжні питоменності духа, що проявляються в приватному житті, в товариських взаєминах, в культурних відносинах і в практичному підході до політики. І тому й аналіза цих різниць психіки, різниць вдачі, аналіза суспільно-політичних явищ, які склались на витворення тих розбіжностей — це все ще актуальна науково-публіцистична тема.

Наша література, присвячена розвиткові української політичної думки, все ще така мала й бідна, що треба тільки вітати кожну появу, яка ту літературу побільшує не тільки числом, але вартісним змістом, тим паче, коли само прізвище автора є гарантом свіжости й оригінальности. „Галичанство" Миколи Шлемкевича, що появилась, як третя книжечка у в-ві „Життя і Мислі" (Ню Йорк-Торонто), назване автором скромно як публіцистичний есей. Склались на ту книжку колишні доповіді Автора і дискусії. Все ж, вона не є зліпком принагідних думок. Навпаки, це одностайна цілість, яка — за філософсько-поетичним висловом М. Шлемкевича — є „спробою ясніших схоплень пливкої ще матерії життя", а, простішою мовою, дає перекрій розвитку політичної думки в Галичині за останніх 50 років, із підкладом того останнього десятиріччя в минулому столітті, коли в Галичині постали перші політичні партії, які — мутатіс мутандіс — перетривали до вибуху другої світової війни й залишились у своїх нащадках і тепер на українській еміґрації.

Підходячи до Галичини, як до „психічної категорії", М. Шлемкевич подає цілу низку окреслень, як ось, напр.,: „На Сході — могутня і прекрасна стихійність, на Заході — спокійніша, раціональніша обмеженість... Галичани в своїй душевній основі скоріше традиціоналісти, ніж революціонери, а леґалізм і тяглість установ і життьових привичок, що так вражали східніх українців у революційні роки, тепер приспані крайніми гаслами й об'єктивними дійсно революційними обставинами, мабуть і досі залишились в глибині душі притаманністю галичанства... Ми, галичани, не плем'я геніїв і героїв, але плем'я зор-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Юрій Мушкетик

ГАЙДАМАКИ

(14)

Дід довго порпався біля Петрикових рук, зубами розв'язуючи вузли.

— От і все, — сплюнув на сіно і витер об коліно губи. — Не заблудиш?

— Дідусю, а ви? Разом тікаймо!

— Не можу, я й так не виліз би на бантину, а тут ще колодка на ногах.

— Я поможу...

— Не гай часу. Гайдамаки мене вирятують. Відшукаєш отамана, скажеш, по дорозі на Лисянку стоїть загін з чати головного реґіментаря Стемпковського. Запам'ятаєш, Стемпковського? І либонь не один. Ці ось, які нас взяли, очевидно, на когось чекають. Вони не знають, де наші. Так і скажи отаманові. — Дід нахилився і, відшукавши Петрикову щоку, поцілував його. — Поспішай, синку, в добрий час!

— Я, дідусю, ранком вернуся з гайдамаками.

Петрик виліз по лісі і схопився руками за крокву. Просунув у дірку голову. По хвилі м'яко скочив на другий бік хліва. Вартовий солодко спав, прихилившись до дверей...

Лише на світанку Петрик дістався до села. Потемну довго блукав полями, доки не натрапив на гайдамацький роз'їзд. Роз'їзд привіз його до отаманового двору. Не зважаючи на ранній час, Залізняка вдома не знайшли; кинулись по сусідніх дворах, послали до Бурки, Шила, — але ніхто не міг сказати, де він. Бурка вже хотів був піднімати на ноги всіх, але в цей час у воротях з'явився Залізняк, ведучи на поводі мокрого Орлика.

— Де ти був? Кобзарчука наші дозорці підібрали! — вигукнув Бурка.

— Коня водив купати. Де він?

— У хаті. Ходімо швидше.

Поспішаючи і збиваючись, Петрик розповів, як вони потрапили до рук шляхти, і переказав слова діда Сумного.

— Дядю Максиме, — Петрик підвів благально очі. — Їхати треба.

— Може, це сам Стемпковський під Лисянку перебрався? — висловив здогад Шило.

— Про це й я думаю. Треба все розвідати достеменно. Коли так — відрізати їх від Лисянки, а тоді зразу зім'яти. Щоб жаден чоловік не вислизнув. Зараз вишлемо дозір. Бери козаків, — звернувся він до Шила, — і рушай через хутір. За лісом станеш.

Шило вийшов.

— Зараз дозір вишлемо. Я сам з ним поїду. Не потривожити б шляхту дочасно.

— Дядю, — Петрик зірвався з лави, — вони уб'ють дідуся, мерщій треба скакати до кошари.

Максим пригорнув хлопця до себе.

— Добре, спочивай, усе зробимо, — він погладив його біляву голівку і міцно поцілував у чоло.

Десь за левадою загув казан, скликаючи гайдамаків третьої сотні.

Петрика охопив розпач. „Отаман не хоче виручати діда, — подумав він. — А дідусь на мене чекає, я ж йому обіцяв приїхати. Вони його вранці заберуть із собою. Ні, я повинен якось затримати шляхту. Збрешу їм щось..."

Ніким не помічений, Петрик вибіг з хати. На вулиці, прив'язані до кілка, скубли під тином траву двоє осідланих коней. Петрик підбіг до одного, відв'язав поводи. Кінь слухняно рушив за хлопцем.

— Ти куди? — крикнув Роман, що з рушником на плечі йшов до криниці.

— Отаман послав, — відповів хлопець.

Він уже був у сідлі. Вдарив коня кінцем повода, кінь скосив очі, і, збиваючись з ноги, рушив з двору. Петрик ударив коня вдруге, втретє, припав до шиї, попустив поводи.

— То ж Бурчин кінь. Петрику, стій! — крикнув Роман і, бачачи, що той не зважає, кинувся до другого коня.

Зачувши тупіт копит, з двору вибігли Залізняк і Бурка.

— Кінь мій де? — запитав осавул.

— Хлопець поїхав, — кивнув убік Василь Весньовський. — А на другім услід за ним поскакав отой веселий парубок, який їздив кудись і недавно вернувся. Романом, здається, звати його.

Максим і Бурка подивились один на одного.

— Він туди поїхав. Орел, не хлопець. Люблю таких. Шило з сотнею вже он іде. Василю, давай Орлика!

За хвилину Залізняк уже мчався полем. Швидко-швиденько відбігали назад придорожні кущі, вітер тріпотів полами кунтуша, свистів у вухах, бив у обличчя кінською гривою. Позаду стугоніла земля від важкого тупоту гайдамацьких коней. Тупіт все віддалявся. Тоді Максим трохи затримав коня і зачекав, доки порівнявся з ним Шило.

— Поведеш половину козаків у обхід кошари зліва. Дорогу на Лисянку переітніть. Праворуч — байрак, вони туди не кинуться. — І знову пустив Орлика на всю силу його прудких ніг.

Вихром мчав Орлик по польовій дорозі. Нарешті спереду замаячили дві постаті, одна ближче, друга, маленька, мов комашина, далі.

„Швидко скаче хлопчина, коли Роман і досі не зміг його наздогнати", — подумав Максим.

Може б Роман так і не наздогнав Петрика, коли б той сам не почув тупіт і не оглянувся. Притримав коня і поїхав швидкою риссю. Через кілька хвилин з ним порівнявся Роман, за тим — Максим.

— Вертаємось? — тримаючи за повід Петрикового коня, запитливо подивився на Залізняка Роман.

— Тепер уже однаково, кошара он бовваніє. Петрику, їдь назад, зараз же!

Максим вихопив шаблю і, помахнувши нею, оглянувся назад. Шило зрозумів і враз завернув ліворуч. Гайдамацький загін розділився на дві частини.

Роман знову припав до гриви. Спробував, як іде з піхов шабля, міцніше обіперся в стременах. „Не видно біля кошари нікого, може, виїхали вже? — подумав він. — Ні, хтось метушиться".

І раптом Романів погляд упав ліворуч. Вигукуючи щось, вчепившись в сідло, скакав Петрик. У Романа перехопило дух. Хотів крикнути, але збагнув — даремно. Дав коневі остроги, стомлений кінь з усіх сил рвав копитами землю. „Куди... Куди ж він?!" — побачивши, як Петрик завертає коня вздовж кошари, прошепотів Роман. Він теж смикнув повід і звернув у жито. Кінь стишив біг. В цю мить від кошари пролунало кілька пострілів. Роман не чув посвисту куль, тільки бачив, як спіткнувся Петриків кінь і хлопець вилетів із сідла.

„Вбили?!"

Він рушив туди і по хвилі побачив Петрика, що стояв у житі, зляканo дивлячись на забитого коня. А позаду вже глухо стугоніли десятки копит.

— Розтопчуть! — крикнув Роман, перегнувся з коня і, вхопивши хлопчика обома руками, кинув поперед себе в сідло.

НОВІ СПОСОБИ БОРОТЬБИ ПРОТИ ПОЛІО

(2)

Більшість експертів думає, що сучасна вакцина є вистачально сильна, щоб її стосувати в боротьбі проти поліо, а інші, які уважають її заслабку, працюють в тому напрямі, щоб випродукувати вакцину зі значно більшою імунізаційною силою, про що буде мова пізніше.

Покищо стосують, і здається, ще довго будуть стосувати, вакцину д-ра Солка, а то тим більше, що вона в останньому часі виявилася зовсім безпечною, то значить, не спричинила сама вакцина недуги поліо. Як відомо, в початках щеплення було, на жаль, кілька таких випадків, що були затривожили батьків, і вони отягалися з щепленням своїх дітей.

На це дуже важливе питання, чи вакцина є безпечна для людського організму, дає відповідь Крайова Фундація для Поборювання Дитячого Паралічу.

В її звідомленні говориться, що від червня 1955 року до часу звітування, себто до листопада 1956 року, випущено в ЗДА 80 мільйонів доз вакцини проти поліо, і більшу частину з них вже ужито для щеплення, при чому не було ані одного випадку, де вакцина спричинила б недугу поліо.

II.

Поступ процесу імунізації, що відбувається в організмі під впливом вспорсненої вакцини, слідкується при помочі т. зв. невтралізаційного тесту. В тій цілі тестується сироватку в певному відступі часу після кожної іньєкції вакцини. Як переводиться невтралізаційний тест, про це була мова в „Свободі" 30 квітня 1953 р. Тут пояснимо тільки, як при помочі цього тесту визначується висоту імунітету.

Як сироватка імунізованого організму розріджена фізіологічним розчином у відношенні 1:4 (в 4-ох одиницях рідини є 1 одиниця сироватки) ще є в силі невтралізувати певну кількість вірусів, тоді кажуть, що невтралізаційний титр цієї сироватки рівнається чотири. Титр чотири вказує, що концентрація протитілець є в сироватці мала і тим самим ступінь імунітету організму, з якого взято ту сироватку, є низький. З поступом процесу імунізації він звичайно зростає так, що сироватка має невтралізаційну силу не тільки в розрідженні 1:4, але й в значно більшому, наприклад, 1:64 чи 1:265 або й ще значно сильніше розріджена сироватка може невтралізувати активність вірусів.

Титр сироватки, або інакше висловлюючись, ступінь імунітету особи щепленої проти поліо, часто підноситься значно, як це вже було сказано, після третьої іньєкції вакцини. Висота імунітету осіб імунізованих тою самою вакциною буває різна, в одних буває імунітет низький, в других середній, а в інших досить високий. Залежить це, між іншим, і від того, що індивідуальна чутливість (вразливість) на вакцину в організмів є різна, в наслідку чого одні з них реагують сильніше на неї, а інші слабше. Часом причиною різниці у висоті імунітету може бути активність живого віруса поліо, що незалежно від вакцини, заатакував імунізований організм і вплинув значно на підвищення імунітету.

Як відомо, існує три типи вірусів поліо. Ті типи мають свої назви, але звичайно їх означують числами I, II, III. Кожний з тих типів може спричинити недугу поліо в різних її формах. Ті типи вірусів різняться між собою під оглядом імунологічним, це значить, що, коли хтось перебув недугу поліо, спричинену, наприклад, типом першим, то він набув імунітет проти типу першого, а тип другий і третій є для того виздоровця далі небезпечний. Щоб забезпечити організм взагалі проти недуги поліо, стосується при його імунізації вакцину, в якій є змішані всі три типи вірусів.

(Кінець буде).

Вписування: „Української національности" в горожанських паперах

Повідомлення Українського Конгресового Комітету Америки

В останньому часі Канцелярія УККА отримує письма від громадян з проханням вислати їм фотокопію письма Департаменту Юстиції у Вашингтоні з дати 29 квітня 1955 р. в справі вписування в натуралізаційних паперах у відповідній рубриці: „української національности".

Ці письма приходять від тих Громадян, що їм або вписано національність невластиво, або відмовлено вписати так, як вони собі вже при отриманні горожанських паперів цього бажали й вони збираються тепер доходити свого слушного права. Очевидно, що цим припізненням комплікується ситуація і ціла процедура зайво продовжується.

Щоб цього не було, рекомендуємо усім нашим Громадянам, котрі вносять аплікацію на горожанство, долучувати до неї одночасно й фотокопію цього письма Департаменту Юстиції. Її можна отримати в Канцелярії Централі УККА.

Тому пишіть завчасно, перед виповненням аплікації й порадьте Вашим знайомим зробити теж. Це є найкоротший шлях добитися свого малим коштом і без зайвих турбот.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Ню Йорк, 2 квітня 1957.

Засновано українську Спілку Міжнародної Торгівлі

Ню Йорк. — В суботу 30-го березня, тут у приміщенні Товариства Українських Інженерів в Америці, завершено заснування американсько-канадійської експортової спілки з осідком у Ню Йорку. В найближчих днях буде устійнена назва та остаточне правне оформлення. Дві тисячі акцій, що їх Спілка видає без означення вартости (нон пар велю) були підписані в цілості на місці. В тому 200 акцій підписала Титанієва Спілка в Монтреалі (Континентал Айрон енд Тайтеніум Майнінг Лімітед), а решту титанієві клюби Америки та гірничі спілки Канади.

Ціллю тієї експортової спілки є побіч збуту продукції згаданої титанової спілки, — вести взагалі торговельні трансакції в Америці та в країнах вільної світу.

В тому напрямі були пороблені деякі кроки ще перед заснуванням спілки. Між іншими доставлено зі ЗДА 100 тонн цинкової бляхи для української фабрики пуделок і бляшаних баньок на молоко в Аргентині. Це було зроблено приватно під патронуванням Господарської Комісії Координаційного Осередку Праці Українських Інженерів (т. зв. ГК—КОП-у), що її очолюють інж. А. М. Мілянич із Дітройту та інж. М. Цубульський із Торонта.

Повновласники спілки до часу її правного оформлення іменовано інженерів Сидора Тимяка і Степана Чайківського з Ню Йорку та Михайла Карамана із Филаделфії. Нарадами проводив інж. А. М. Мілянич.

БІЙ ЗА СОБОРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ДУХА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ганізованої пересічі . . ." Очевидно, Микола Шлемкевич вірний собі і своєму стилеві. Тому його книжка не є повна фактів і дат, це не інформаційний підручник громадсько-політичного життя в Галичині, а дійсний есей за французьким зразком — у легкій формі, переплетений поетичними порівняннями, поданий погляд на те, що автор схоплює одним словом „галичанство". Він не ідеалізує його. Він подає і його негативні прояви. Зокрема, він гостро критикує прикметне для „галичанства" явище 30-их рр. — галицьке підпілля ОУН, дармащо створене з безпосередньою участю численних наддніпрянців та сперте на ідеологію, формуловану й мотивовану наддніпрянським політичним публіцистом. Він повторює вживане вже раніше у нас порівнювання передвоєнного ОУН до Запорізької Січі, але протиставить „модерну Січ-ОУН 30-х років" символові Покровської церкви, яка стояла посередині історичної Січі. У книжці Шлемкевича маємо аналізу таких у нас переплутуваних понять, як політичний реалізм і ідеалізм, при чому Автор правильно вказує, що політичний реалізм не є антитезою ідеалізму, а заснований на ідеалізмі цілей, зате ідеалізм, фальшиво зрозумілий і реалізований, може бути тотожний з нігілізмом думки.

Книжечка Шлемкевича занадто мала своїми розмірами, щоб могла вичерпати тематику. Тому, напр., вона тільки ніби мимоходом заторкує одно з найосновніших питань — вплив польської і російської культури на формування психіки галичан і наддніпрянців. Він тільки стверджує остаточний вислід на нинішній день, що „духовість на Заході оперлася польським елементам, заступаючи їх українськими в українському католицизмі. Так само марксизм не вбив і не вб'є духа України", при чому він вбачає у марксизмі продовжувача місії, що її в площині викривлювання української душі проводило російське православіє. Однак, наприклад, він не звертає уваги і не старається аналізувати таке характеристичне явище, що його можна й нині помічати на українській еміграції: старші наддніпрянці звисока дивляться на галичан, які не знають класиків російської літератури, що їх вони, наддніпрянці, ставлять надзвичайно високо, не зважаючи навіть на царе-великодержавницьку тенденцію деяких творів, та зневажливо оцінюють польську літературу й цілу культуру, майже зовсім її не знаючи. Тим часом фактом є, що галичани формувались під духовими впливами не багатої польської літератури, особливо повісти і поезії, а під впливом польсько-австрійської бюрократії. Зате галицькі політичні партії були вже синтезою західньої демократії і тих соборницьких ідей, що їх ширили Драгоманов, Михайло Грушевський та їхні галицькі учні. Наддніпрянські ж партії стояли в передреволюційному періоді безумовно під великим впливом російської філософії і політичної думки, плеканої на російській еміграції, в її Лондонському й Женевському центрах, — відсіль таке прив'язання до соціялізму, майже зовсім невідоме в Галичині.

Книжечка Шлемкевича цінна і тим, що запліднює думку і штовхає її до дальших міркувань на ту саму тему. Вона цінна своїм висновком, що схоплений уже в заголовку останнього уступу: „Соборне зрівняння". Цікаво і вартісно дебатувати про галицько-наддніпрянські різниці духа, але завжди треба дивитись і на ті розбіжності і на всі ті наші міркування з дальшої перспективи, як на речі властиво вже неактуальні, а тільки штучно зберігані на еміграції, яка завжди більше чи менше відірвана від рідного ґрунту і живе радше минулим. Коли вже сьогодні, в совєтській соборній неволі, не існує різниць ні духа, ні мови, ні бажань між галичанами і наддніпрянцями, і коли вже сьогодні на еміграції в Европі та в американсько-українській громаді галицько-наддніпрянські дисонанси існують тільки завдяки батькам, бо молодь не знала б різниць, коли б не надихувалась атмосферою батьківських домів, — то коли не стане нинішнього покоління „галичан" і „наддніпрянців", залишиться вже тільки покоління українців. І тому нинішній бій за соборність українського духа є вже властиво боєм з духами минулого.

Вечір в честь угорських повстанців

Ню Йорк. — Заходами Американсько-угорської федерації і шістьох інших американсько-угорських організацій в ЗДА відбувся 3 квітня 1957 р. в „Гренд Болрум" в готелі Валдорф-Асторія, репрезентативний вечір, присвячений пам'яті угорських повстанців.

У вечорі взяли участь, крім кількох соток запрошених гостей, представники дипломатичного корпусу на чолі з амбасадором Куби, Портуондо, міністрами Великобританії, Нової Зеляндії, Тайлянду і Пакістану; радники амбасад Німецької Федеративної Республіки, Франції, Індонезії, Туреччини і багатьох інших. Від українців на бенкеті були присутні: від генерального секретаріяту закордонних справ УГВР д-р Л. О. Ортинський, а від Видавництва „Пролог" д-р Роман Олесницький.

Під час бенкету виголосив палку промову, повну глибокої пошани до угорських повстанців і критицизму на адресу Об'єднаних Націй, а теж і ЗДА за відношення до угорського повстання, президент організації „Інтернешенел Ресків Коміті" Л. Черне, який під час повстання був в Угорщині.

З численних привітальних телеграм причитано довший привіт віце-президента Ніксона, сенатора Новленда і губернатора Гаррімана, в яких в гострих словах засуджувалось совєтський колоніялізм.

В мистецькій програмі, що слідувала після бенкету, виступали колишні передові актори будапештських театрів і фільму, а на закінчення вечора гурт кол. угорських повстанців, який тепер перебуває в цій країні, зложив під бурхливі оплески залі присягу вірности свойому народові, текст якої зредагував був ще Петефі, під час першої угорської революції в 1848 р.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У ЗДА

11½ Вест 26 вул., Н. Й.

В неділю 14-го квітня 1957 р. о 6 год. 30 хв. веч. в приміщенні УВАН у ЗДА відбудеться засідання Секції Античної Історії, на якому Т. О. Іванівська зробить доповідь: „Періодизація скитського мистецтва на Україні". Вхід вільний.

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

ділиться

з Громадянством сумною вісткою, що дня 4-го КВІТНЯ 1957 року, помер у Ваттінґер Фолс, Н. Й.

член Товариства

СЛ. П. ІНЖ. АҐРОНОМ

МИКОЛА ДАНИЛЬЧЕНКО

уроджений в Ромнах на Полтавщині.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Т-ва У. І. А.

ФОНД „ВЕСЕЛКИ"

У цій рубриці друкуємо з признанням і подякою імена тих громадян, що прислали свою пожертву на фонд і передплату дитячого журналу „Веселка".

СПИСОК Ч. 42.

	Передплата	Пожертва	Разом
Н. Кокольська, Річмонд Гілл		5.00	
І. Ільяшенко, Ламбертвіл		5.00	
М. Палазій, Трентон		4.00	
В. Легін, Вудбін		4.00	
А. Петришин, Бруклин		4.00	
Т. Західний, Гемстед		4.00	
П. Меуш, Ню Йорк		4.00	
А. Заяць, Торонто		3.00	
М. Богач, Дітройт		3.00	
В. Медзяк, Елмвуд Парк		2.00	
С. Вога, Сиракюз		2.00	
М. Худоба, Бріджпорт		2.00	
С. Блазіньский, Ірвінґтон		2.00	
Т. Капока, Лентгорн		2.00	
С. Карпа, Гілсайд		2.00	
М. Кузик, Шикаґо		2.00	
І. Хоминець, Меккіспорт		2.00	
І. Оверко, Нюарк		2.00	
М. Макар, Джонставн		2.00	
Р. О. Амстердам		2.00	
М. Савка, Озон Парк		2.00	
М. Парасюк, Рачестер		2.00	
В. Шиш, Люзерін		2.00	
Т. Стойко, Іст Тавнтон		2.00	
Р. Панасюк, Лінколн		2.00	
В. Крамар, Честер		2.00	
С. Подольський, Асторія		2.00	
А. Повшок, Дітройт		2.00	
П. Чемеринський, Ню Йорк		2.00	
П. Федорців, Мінеаполіс		2.00	
А. Корович, МкКіс Рокс		2.00	
А. Заяць, Трой		2.00	
О. Коцюба, Еддистон		2.00	
О. Кольцьо, Рачестер		2.00	
Н. Степаш, Перт Амбой		1.00	
П. Афенко, Рачестер		1.00	
П. Люра, Рачестер		1.00	
Г. Коробій, Медісон		1.00	
Ю. Ямковий, Торонто		1.00	
М. Подільник, Торонто		1.00	
А. Джама, Вунсакет		1.00	
Б. Федік, Нюарк		1.00	
Т. Коропишин, Гованда		1.00	
І. Сухий, Дітройт		1.00	
М. Янішак, Когоєс		1.00	
І. Ліщак, Понґстави		1.00	
Т. Сидоренко, Вілімантик		1.00	
Б. Антонишин, Ню Гейвен		1.00	
М. Пекляк, Филаделфія		1.00	
В. Гвязда, Гілсайд		1.00	
С. Кривобок, Ст. Айленд		1.00	
М. Скубяк, Кантон		1.00	
М. Валляце, МкКіспорт		1.00	
В. Кляйнер, Форт Вейн		1.00	
Д. Бакул, Бронкс		1.00	
А. Завіський, Річейвіл		1.00	
М. Федорінець, Дітройт		1.00	
О. Омецінський, Рачестер		1.00	
М. Бобйок, Маганой Плейн		1.00	
І. Лашкевич, Дорчестер		1.00	
П. Гладко, Шикаґо		1.00	
Ф. Сілецький, Лорейн		1.00	
М. Кошів, Дітройт		1.00	
В. Заячук, Шикаґо		1.00	
С. Барабаш, Гавстон		1.00	
І. Роїк, Френклін Парк		1.00	
В. Голойда, Шикаґо		1.00	
М. Гринишин, Кораль Гейблс		1.00	
І. Крепич, Палмертон		1.00	
П. Пасяк, Рачестер		1.00	
Ф. Малецький, Ірвінґтон		1.00	
о. Н. Коваленко, Мілвіл		1.00	
І. Сидорак, Ірвінґтон		1.00	
І. Підперигора, Дітройт		1.00	
С. Чабан, Честер		1.00	
Г. Левко, Варен		1.00	
С. Шопик, Вайт Гевен		1.00	
І. Козуб, Сиракюз		1.00	
С. Зигилій, Міляка		1.00	
Д-р Т. Мисак, Судбурі		1.00	
Л. Гураль, Нюарк		1.00	
Д. Лобай, Віншпер		1.00	
В. Фіцик, Шекопе		1.00	
П. Гелей, Торонто		1.00	
В. Решетник, Віндсор		1.00	
А. Тершаковець, Ню Йорк		1.00	
Я. Михайлович, Берривіл		1.00	
А. Рудницький, Монтреал		1.00	
І. Рошко, Калґарі		1.00	
О. Дземюк, Шикаґо		1.00	
І. Крисюк, Рачестер		1.00	
Е. Була, Боффало		1.00	
М. Зінченко, Форт Вейн		1.00	
І. Гапа, Віндсор		1.00	
Е. Обаранець, Трентон		1.00	
Е. Голяк, Белрос		1.00	
І. Беген, Тайтусвіл		1.00	
Д. Шкрабут, Ембрідж		1.00	
Н. Сопяк, Манчестер		1.00	
С. Ковалчек, Вест Нютон		1.00	
А. Урбан, Вотервліт		1.00	
П. Галишин, Дітройт		1.00	
Разом	$ — —	$ 155.00	$ 155.00
Раніше проголошено	$ 6,376.90	$ 5,145.50	$11,522.40
Разом все . . .	$ 6,376.90	$ 5,300.50	$11,677.40

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І „СВОБОДА" — ЦЕ ТВЕРДИНІ УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ, ЯКІ МАЮТЬ ЗА СОБОЮ 60-ЛІТНЮ ІСТОРІЮ ПРОВІДНИЦТВА В ПОЛІТИЧНИХ, КУЛЬТУРНИХ ТА СОЦІЯЛЬНИХ ЗМАГАННЯХ НАШОЇ ІМІҐРАЦІЇ В АМЕРИЦІ.

Замість квітів на могилу бл. п. ОЛЕНИ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ зложили на допомогу залишеним у Німеччині, через реферат Суспільної Опіки 64-го Відділу СУА у Ню Йорку

інж. Роман і Любка РАКОВСЬКІ — $ 10
д-р Богдан і Марія КАРПЕВИЧІ — $ 10
п-ні Анна ПАВЛОВИЧ — $ 10

УВАГА! Відділи УНСоюзу Нюарку й Округи! УВАГА!

КУРС УРЯДОВЦІВ та ОРГАНІЗАТОРІВ

Відділів Українського Народного Союзу в Нюарку й Окрузі

відбудеться

в СУБОТУ 13-го КВІТНЯ 1957 р.

в приміщенні Української Централі
180 William Street, Newark 3, N. J.

Початок о год. 2:30 по пол.

У ПЕРЕВЕДЕННІ КУРСУ БЕРУТЬ УЧАСТЬ: гол. предс. Д. ГАЛИЧИН; гол. секр. Г. ГЕРМАН; орг. реф. д-р Я. ПАДОХ.

Просимо всіх секретарів, урядовців, всіх конвенційних делегатів і всіх активних Союзовців взяти участь у курсі!

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС
Організаційний Реферат

XI Літер.-Мистецький Ярмарок у Ню Йорку

Ню Йорк. — Український Літературно - Мистецький Клюб в Ню Йорку влаштував у суботу 6-го квітня в залі „Джуніор Гай Скул" при Евеню Б Одинадцятий Літературно - Мистецький Ярмарок. Першу частину програми вечора виповнили виступи Людмили Ярошенко, колятуратурне сопрано, Струнного Ансамблю ім. Н. Нижанківського, піяністки Дарії Каранович. В другій частині відограно три скечі. Іванна Кононів виконала музичний монолог „Мрії Діпістки" при співучасті Валі Калин і музичному проводі Володимира Гентиша. Микола Понеділок разом із Зеноном Осінчуком виконав свій власний скеч „Поет", а Сергій Литвиненко, Степан Шпсх і Зенон Осінчук виконали скеч Романа Купчинського „Клюбові будні". Як конференсьє виступав Роман Криштальський, а акомпаніювала пані Іванна Прийма.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Квартальні і місячні збори Т-ва Зоря, Відд. 69 відбудуться в суботу 13-го квітня, о год. 8-ій веч., в церковній залі св. Юрія, заля ч. 5, під ч 33 Іст 7-ма вул. Просимо всіх членів обов'язково прийти. — М. Ликтей, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Т-во ім. Т. Шевченка, Відд. 156 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 14 квітня, о год. 2-ій по пол, в Громадськім Домі. Просимо всіх прибути. — В. Новак, секр.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Т-во Українська Січ, Відд. 59 повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу 13-го квітня 1957, в УНДомі 517 Галет вул., о год. 7:30 веч. Буде справа спільного пікніку, ювілею Т-ва, фін. справа для піддержки виступу укр. групи на четвертого липня ц. р. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Т-во „Мир", Відд. 324, повідомляє, що звичайні місячні збори відбудуться 13-го квітня б. р., о год. 7-ій веч. Просимо всіх членів прибути, вирівняти Союзові членські вкладки і поладнати деякі біжучі справи. — А. Горохівський, предс.; І. Струк, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Т-во ім. М. Грушевського, Відд. 219, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу 13-го квітня, о год. 7-ій веч., в церковній залі, 675 South 19th St. Просимо усіх членів явитися, є важливі справи до полагодження. — Уряд.

БРУКЛИН, Н. Й. — Т-во Запорозька Січ, Відд. 325, повідомляє членів, що чергові місячні збори відбудуться в суботу 13-го квітня, о год. 8-ій веч., в УНДомі, 216-218 Гренд вул. Члени, яким не можливо прибути на збори, можуть вплатити свої вкладки кожного вечора в УНДомі, або вислати їх на адресу секретаря: William Chupa 240 East 6th St., New York, N. Y.

НЮАРК, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва Зап. Січ, Відд. 371, відбудуться в п'ятницю 12-го квітня 1957, о год. 8-ій веч., в Січовій залі при 506 — 18th Ave. Прохається довгуючих членів вирівняти свої залеглі вкладки. — І. Оверко, предс.; П. Заболоцький, кас.; Ю. Баранюк, секр.

ЮТИКА, Н. Й. — Повідомляється членів Відд. 484 ім. Т. Шевченка, що чергові місячні збори відбудуться в суботу 13 квітня 1957., о год. 8-ій веч., в церковній залі при 1108 Стейт вул. Проситься всіх членів прибути, маємо кілька важливих справ до полагодження, а рівночасно звертається увагу довжникам, щоб вирівняли свої залеглі членські премії. — В. Запаранюк, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори УНДому, Відд. 316, відбудуться в четвер 11-го квітня 1957, з таким порядком нарад: відкриття, відчитання протоколу з попередніх зборів, прийняття нових членів, фін. звіт за місяць березень, звіт опікунів хворих, нові справи, внески і запити. Просимо членів брати участь в місячних зборах, як також платити свої належні вкладки на зборах. — Уряд.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Т-ва Т. Шевченка, Відд. 252 відбудуться в неділю 14-го квітня, в залі при 2250 В. Кортез., о год. 12-ій впол. Проситься членів прийти. — Когут, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори, Відд. 375 ім. Дм. Вітовського відбудуться в другу неділю квітня, це є 14-го, о год. 12-2 по пол. Тому, що є важливі справи до полагодження, проситься членів точно прибути на збори. Всіх тих, що не вплатили річних вкладок, а мали заплатити ще в січні, повідомляється, що довше ждати на вплату не буде можливим і всім їм грозить суспенда. Члени, що змінили свої адреси — повинні повідомити секр. Відділу на аресу: Грималяк 940 Н. 7-ма вул., Филаделфія 23, Па. — В. Василюк, гол.; О. Бережницький, кас.; Е. Грималяк, секр.

СТ. ДЖОСЕФ, МО. — Т-во Запорозька Січ, Відд. 355 повідомляє всіх членів, що звичайні збори відбудуться 14-го квітня, замість 21-го, з огляду на Великодні Свята, о год. 2-ій по пол., в парафіяльній залі. Проситься членів прийти, маємо важливі справи до обговорювання, як також одержано листа від Культ. Ком. УНС в справі пам'ятника Т. Шевченка на „Союзівці". — Управа.

ПАМЕРТОН, Па. — Б-во св. о. Николая, Відд. 369 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 14-го квітня, о год. 4-ій по пол., в церковній залі. Проситься всіх членів прибути, бо є важливі справи до полагодження. — Уряд.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — 397 Відд. повідомляє своїх членів, що побирання місячних вкладок, з огляду на Свята, не буде в третю неділю, а буде в неділю 14-го квітня від 12-1:30 і в суботу 20-го квітня, від 5-6 веч. — М. Субтельний, предс.; О. Штогрин, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. — Б-во св. Кирила і Методія, Відд. 86 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 14-го квітня 1957, зараз по вел. Службі Божій, у Шкільній Авдиторії. Просимо, щоб кожний член явився на зборах і вирівняв свої місячні вкладки. Також обов'язком кожного члена є приєднати в цьому році нового члена до свого Б-ва. — Гр. Костик, предс.; А. Тарас, секр.

ТАВНТОН, МАСС. — Т-во ім. Т. Шевченка, Відд. 122 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 14-го квітня 1957 р., а не 21-го, з огляду на Великодні Свята, о год. 2-ій по пол., в залі Т-ва 14 Мапле Еве. Обов'язком кожного члена явитися, бо є важливі справи до полагодження. — Управа.

ЕМБРІДЖ, ПА. — Б-во св. о. Николая, Відд. 276 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 14 квітня, о год. 2-ій по пол. Обов'язком всіх членів явитися на цих зборах, а довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглості. — С. Іваницький, секр.

ГЕМТРЕМК, МІШ. — Місячні збори Т-ва ім. М. Шашкевича, Відд. 94, відбудуться в неділю 14-го квітня, о год. 1:30 по пол., в залі УДК 2376 Ґрейлінґ. З огляду на важні справи, присутність кожного члена обов'язкова. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Т-во „Любов", Відд. 45 повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в неділю 14-го квітня. Просимо всіх членів явитися, особливо пригадуємо тим членам, що довгують, щоб вирівняти свій довг супроти УНС. — М. Дубас, предс.; А. Гарасим, кас.; М. Сеник, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Б-во св. о. Николая, Відд. 175 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 14-го квітня, о год. 1-ій по пол., в УНДомі при 4655 Мартин вул. Кожний член повинен постаратися приєднати хоч одного нового члена в цьому році. Довгуючі члени повинні прибути на ці збори й вирівняти свої залеглості. — Т. Грицай, предс.; І. В. Іванчук, секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Т-во Укр. Січ, Відд. 182 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 14-го квітня, о год. 2-ій по пол., в парафіяльній залі при 45-47 Говп Еве., Пассейк, Н. Дж. Проситься членів прийти, вирівняти свої місячні вкладки. — Управа.

ДІТРОЙТ-ЗАХІД, МІШ. — Управа 292 Відд. подає до відома членів, що місячні збори відбудуться 14-го квітня, в УНДомі, ч. 4655 Мартін вул., о год. 2-ій по пол. — А. Горак, рек. секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Т-во Над Збруча, Відд. 280, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 14-го квітня, о год. 2-ій по пол., в Ukrainian Community Center, 440 Wyoming Ave. — О. Запоточний, Р. Рубльовський.

ФИЛА, ПА. — Т-во ім. І. Франка, Відд. 83 повідомляє своїх членів, що місячні звичайні збори відбудуться в неділю 14-го квітня 1957 р. о год. 1-ій в домі Т-ва УАГорожан, 847 Н. Френклін вул. Повідомляється членів, що збори відбудуться тиждень скоріше, з причини Великодніх Свят. Проситься прибути, бо є важливі справи, яких не можна вирішити без присутности всіх членів. — С. Чорномаз, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — С-во Рожд. Пресв. Богородиці, Відд. 36 повідомляє членів, що збори відбудуться в неділю 14-го квітня 1957 р. о год. 4:30 по пол. в залі церковній. Просимо прийти і вирівняти свої вкладки. Також просимо членкинь прибути з новими членкинями до УНСоюзу. — За уряд Є. Герула, предс., М. Шворц, кас., С. Гунька, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Б-во св. І. Хрестителя, Відд. 76 повідомляє всіх своїх членів, що звичайні місячні збори відбудуться в неділю 14-го квітня о год. 12-ій вполудні. Проситься всіх членів прибути, будемо робити знімку до Ювілейної Книги з нагоди 50-річчя нашої парафії. Кожний член й членка нашого Б-ва й Відд., обов'язково повинні прибути на засідання, як також вирівняти залеглі вкладки. — С. Мриґлод, предс., М. Сороколіт, кас., В. Салабун, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Б-во св. о. Миколая, Відд. 106, відбуде свої місячні збори в неділю 14 квітня, о год. 12-ій впол., в домі Відділів УНС, при 843 N. Western Ave. Збори переложені з третьої неділі на другу, з огляду на Великодні Свята. Управа просить всіх членів прибути, а довгуючих, вирівняти свої залеглі вкладки. — Й. Коцовський, предс., Гр. Дацків, секр., М. Попіль, кас.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Квартальні збори „Дністра", Відд. 361 відбудуться в суботу 13-го квітня, о год. 8-ій веч., в домівці при 119 Еве. „А", 1-ий пов. У програмі: протокол, фін. звіт Контрольної Комісії за перший квартал 1957 р., звіт опікунів хворих, з діяльности домівки, кореспонденція й біжучі справи, зокрема справа приєднання нових членів і участи у відкритті пам'ятника Т. Шевченкові в червні ц. р. на „Союзівці", внески і запити. Присутність членів обов'язкова. Перед зборами приймається вплату членських внесків. — І. Галичин, предс.; П. Кучма, фін. секр., В. Вишиваний, кас., В. Барагура, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. — Б-во св. о. Николая, Відд. 127, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 14-го квітня. Тому, що 21-го є Великдень, збори переноситься на один тиждень скоріше і вони відбудуться в церковній залі, при Філмор і Онейда вул., зараз по співаній Службі Божі. Проситься приходити і вплачувати свої вкладки. Урядники полагоджують всі справи і збирають вкладки кожної неділі від год. 11:30 до 1-ої. Просимо членів і родичів зголошувати своїх знайомих і вписувати своїх дітей у члени УНСоюзу. Також пригадується членам, які ще не заплатили за календарі — це зробити якнайскорше до „Свободи". — І. Вула, голова, П. Володка, фін. секр., п-ні М. Гаровус, кас, М. Левицький, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО — Збори Т-ва „Сокіл", Відд. 336 відбудуться в неділю 14-го квітня, о год. 1-ій по пол. Просимо всіх членів прибути, вирівняти свої вкладки і привести своїх знайомих, щоб вписати до Т-ва і УНСоюзу. — Г. Степаняк, предс., Г. Кисіль, секр., Т. Кальмук, рек. секр.

СТ. ЛУЇС, МИЗУРІ. — Повідомляється, що місячні збори Т-ва св. Володимира, Відд 179, відбудуться 14-го квітня (з огляду на Великодні Свята — 1 тиждень скоріше), о год. 2-ій по пол., в УНДомі, під ч. 2838 Magnolia St. — М. Дмитришин, предс.; М. Кульчицький, кас.; І. Назар, секр.

ГЕМТРЕМК, МІШ. — Т-во „Згода", Відд. 20, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 14-го квітня, в „Українській Хаті", при 2240 Grayling вул. Проситься всіх членів прийти, бо є багато справ до полагодження, рівнож проситься залеглих членів вирівняти вкладки, бо в противному випадку, будуть суспендовані. — Д. Білик, предс.; А. Труш, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Б-ва св. Петра і Павла, Відд. 220 відбудуться в суботу 13-го квітня, о год. 7:30 веч. в парох. залі 4952 S. Paulina St. Проситься прийти на час, довгуючі члени мають вирівняти свої залеглості, бо хто не вирівнає буде суспендований. — Гр. Гарасим, секр.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО. — Б-во св. Василія Великого, Відд. 364 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 14-го квітня 1957 р., о год. 2-ій по пол., в Українському Домі 3161 East 93 St. Проситься членів прибути і привести зі собою нових кандидатів на членів, а довгуючим членам, пригадуємо вирівняти свої вкладки. — Гр. Кукіз, предс.; В. Брездун, кас.; І. Короневич, рек. секр.; В. Владика, фін. секр.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО. — С-во Преч. Діви Марії, Відд. 112 повідомляє, що, з уваги, на Великдень 21-го квітня, місячні збори, відбудуться 14-го квітня в церк. залі Петра і Павла, по 3-ій і 4-ій Службі Божій. — А. Купер, секр.

СТЕМФОРД, КОНН. — Загальні збори членів Відд. 350, відбудуться 14-го квітня, о год. 2-ій по пол., в будинку Укр. Клюбу 60 Canal St. (давніше: Bartlett Tree Export Co.) Ще раз пригадуємо, що збори Відділу будуть відбуватися в повище згаданім будинку кожної першої неділі по 15-ім кожного місяця. Закликаємо всіх членів, щоб брали обов'язково участь в зборах, бо все є важливі справи до обговорювання. — Управа.

МІННЕАПОЛІС, МІНН. — Т-во „Зап. Січ", Відд. 385 повідомляє, що збори відбудуться в неділю 14-го квітня, о год. 3:30 по пол., у шкільнім будинку 314 — 6 Ave. No. E. Тому, що в третю неділю припадає Великдень, збори відбудуться скоріше. Є важливі справи до полагодження і проситься членів платити свої вкладки на час. — П. Федорців, предс.; Р. Віндик, кас.; М. Хома, фін. секр. — 1230 — 6th St., N. E., Minneapolis 18, Minn.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Б-ва св. о. Николая, Відд. 5, відбудуться в неділю 14-го квітня, о год. 5-ій по пол., в залі укр. кат. церкви Чесного Хреста 37-09 — 31st. Ave. Просимо всіх членів на збори, бо є важливі справи до вирішення, м. ін.: справа пам'ятника Т. Шевенка на „Союзівці". Проситься членів вписати себе в Пропам'ятну програмову книжку. Буде звіт Контр. Ком. за перший квартал і проситься довгуючих сплачувати свої залеглості. — І. Сидор, предс.; А. Климишин, кас.; П. Баринч, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Б-во св. І. Хрестителя, Відд. 270 повідомляє всіх членів, що місячні збори цим разом відбудуться в неділю 14-го квітня, о год. 2-ій по пол. в УНД — 433 Hoboken Ave. Проситься членів прибути для вирішення справ нашого Б-ва та в справі передконвенційної кампанії за новими членами до УНСоюзу. — Т. Гіль, предс.; М. Баран, ф. секр. кас.; С. Островський, орг.

РОЗШУКИ

Анна Люпа, замужна Дудинська, з Бапші, пошукує свою сестру КАСЮ ЛЮПА, зам. Гришко, що має знаходитися в ЗДА. Зголошення слати на адресу:
Роман БАБИК
2621 Вест Валтон Ст.
Шикаґо 22, Ілл.

Дмитро Кобялка з Львівщини, пошукує свого батька МЕТОДІЯ КОБЯЛКУ і брата СТЕПАНА, які мають знаходитися в ЗДА. Вістку проситься слати на адресу:
Роман БАБИК
2621 Вест Валтон Ст.
Шикаґо 22, Ілл.

Пошукується ОЛЬГУ КОХАНОВСЬКУ (з дому Зьомко), зі села Таврів, пов. Бережани, обл. Тернопільська. Прошу заінтересовану зголоситися у важній справі на нижче подану адресу:
Mr. M. KOLUBINSKYJ
118 North St.
Phoenixville, Pa. USA

Розшукую рідного брата СЕРГІЯ МАНТИКА з села Пасіка, Грубешівського повіту, Холмщина, якого забрали німці з його другом Володимиром Соколюком, Обидва, правдоподібно, були в Німеччині та Франції. Хто знав би про них, ласкаво прошу писати на адресу.
Володимир МАНТИКА
P. O. Box 271
Petersburg, Virginia, USA
Заграничні і заокеанські часописи, прошу ласкаво про передрук.

Пошукую п. ВАСИЛЯ КОСТРИКА, зі села Боневичі, пов. Добримиль.
Іван ІСКАЛО
205 Military Road
Buffalo 7, N. Y.

Марія Іскало пошукує свого батька ЛУКУ СТОЛЯРЧУКА. Прошу писати на адресу:
Марія ІСКАЛО
205 Military Road
Buffalo 7, N. Y.
Заграничні часописи, прошу про передрук.

ТАРЗАН, ч. 3846. На кораблі.асники.

Тим часом, як Толл збирав свої сили на березі, Тарзан об'якорювався на протилежному березі.

— Всі ви знаєте своє завдання — сказав до тубільців. — Мусимо діяти швидко і тихо.., тепер готуйтеся!

Коли слухняні люди впорядковували свій виряд, Тарзан насупився, пригадавши твердження Толла. Це був фантастичний плян... Чи дійсно може він сподіватися успіху?